

Великий льотчик В.П. Чкалов

**Виконав студент 320 гр.
Омельченко Р. А**

Доц. Толкунова Ю. М

XAI,2022

- Валерій Павлович Чкалов був одним з перших радянських льотчиків, які успішно виконували почесне завдання, поставлене радянським народом нашої авіації, — літати далі за всіх, найшвидше, вище за всіх.
- В основі виняткової льотної майстерності В. П. Чкалова лежало не тільки природне обдарування, а й насамперед відмінне знання авіаційної науки, вміле володіння авіаційною технікою, повсякденна наполеглива праця над своїм удосконаленням.

Кар'єра

В. П. Чкалов народився 2 лютого 1904 року в селі Василево (нині сел. Чкаловськ) Горьківської області, в сім'ї робітника-котельника. У 1916 р. Чкалов разом з іншими підлітками з Василева вступив до Череповецького технічного училища. Там же за рік, тринадцятирічним підлітком, він зустрів Велику Жовтневу соціалістичну революцію.

Через деякий час Чкалов переїхав до Нижнього Новгороду і вступив там на роботу до бригади збирачів літаків 4-го авіаційного парку. Так шістнадцятирічний В. Чкалов став добровольцем Червоної Армії.

Незабаром після переможного закінчення громадянської війни командування направило Чкалова як найкращого воїна до Єгор'євської авіаційної теоретичної школи.

Чкалов швидко схоплював головне, добре засвоював теорію, сумлінно та старанно вивчав пристрій літака та двигуна. Після успішного закінчення теоретичного курсу навчання В. П. Чкалов був направлений до Борисоглібської авіаційної школи льотчиків.

З перших днів перебування Чкалова у Борисоглібській школі командири, помітили у ньому пристрасне бажання літати. Швидко і добре освоївши основи техніки пілотування, Чкалов значно раніше за інших курсантів був допущений до самостійних навчальних польотів.

Серед 10 найкращих учнів, які закінчили Борисоглібську школу, Валерій Павлович був спрямований на подальше навчання до Московської вищої школи червоних військових льотчиків. Його першим учителем та наставником став Олександр Іванович Жуков.

У 1924-28 роках Валерій Павлович служив у 1-й червонопрапорній винищувальній ескадрильї в Ленінграді.

Сім'я

1927 року В.П. Чкалов одружився з ленінградською вчителькою Ольгою Еразмовною Оріховою. Валерій Чкалов із сином Ігорем та дружиною Ольгою.

У березні 1928 року його перевели на службу в Брянську авіабригаду. Дружина із маленьким сином Ігорем залишалися у Ленінграді. • Це був важкий час у житті Чкалова. Він скоїв у Брянську аварію та був звільнений з армії.

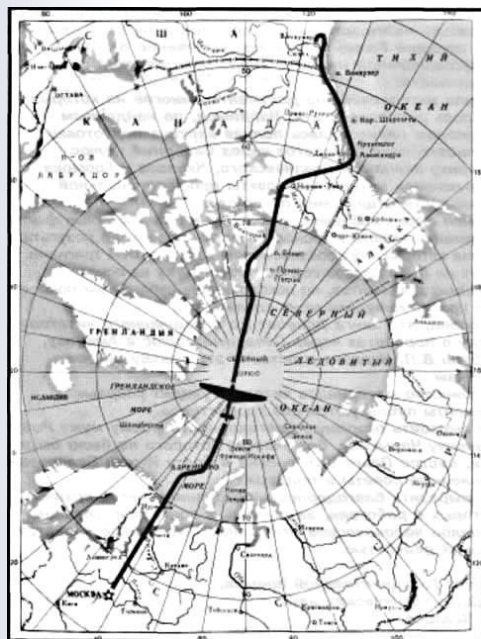
Досягнення

- У листопаді 1930 року В.П. Чкалов був відновлений у ВПС як військовий льотчик. Він був зарахований на роботу льотчиком-випробувачем до Московського науково-випробувального інституту ВПС. • За два роки роботи у НДІ Чкалов здійснив понад 800 випробувальних польотів, освоївши техніку пілотування 30 типів літаків.

- 5 травня 1935 авіаконструктор Н.М. Полікарпов та льотчик-випробувач В.П. Чкалов за створення кращих літаковинищувачів було нагороджено найвищою урядовою нагородою - орденом Леніна.

Визначний переліт

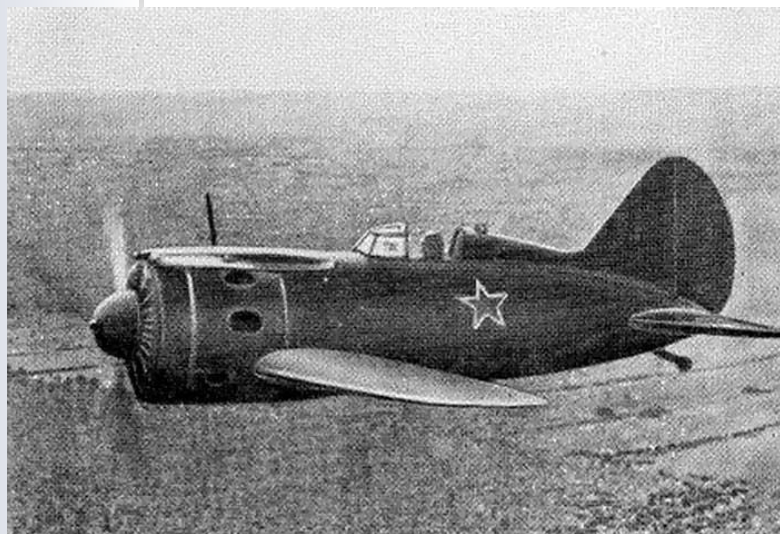
- 18-20 червня 1937 року було здійснено перший історії безпасадковий трансполярний переліт через Північний полюс до Америки.
- 8504 кілометрів пройденої колії - такий результат цього перельоту. За цей подвиг Чкалов, Байдуков та Біляков були удостоєні звання Героя Радянського Союзу, нагороджені орденом Леніна.

Цікавим є, наприклад, той метод, який Чкалов застосував для оволодіння майстерністю повітряної стрільби з новим оптичним прицілом. Для цього він виготовив оригінальну тренажну апаратуру. Вона складалася з саморобної триноги, на якій було укріплено два приціли: старий, візирно-кільцевий, і новий, оптичний. Чкалов виносив триногу на аеродром, встановлював її на землі і ловив у приціл літаки, що пролітали повз. Прицілювався він, користуючись звичним, візирно-кільцевим прицілом, і одразу переносив погляд в оптичний, порівнював, як повинна бути мета в оптичному прицілі.

Наполегливим постійним тренуванням Чкалов домогся свого. Він справді став майстерно користуватися оптичним прицілом під час повітряної стрілянини. Незабаром в ескадрильї не було льотчика, який міг би зрівнятися з ним у цьому мистецтві.

Все наполегливіше, все ближче підходив він до оволодіння майстерністю точної стрілянини в польоті за будь-якого становища літака. Нарешті він здійснив і його. Введений ним такий спосіб стрілянини набув широкого поширення. Завдяки йому набагато збільшився діапазон дій винищувача у бою.

Виразно розуміючи, що точний вогонь у повітрі — необхідний засіб для досягнення перемоги над ворогом, В. П. Чкалов постійно шукав способи підвищити ефективність своїх атак. Колишні «норми», у яких вважалося, що вразити мету можна, перебуваючи у положенні горизонтального польоту, не задовольняли Чкалова.

12 грудня 1937 року під час виборів до Верховної Ради В.П. Чкалов був обраний депутатом до Ради Національностей від трудящих Горьківської області та Чувашії. З почуттям високої відповідальності він виконував свій депутатський обов'язок.

Смерть

Версія №1

1 грудня 1938 року В.П. Чкалов був викликаний до Москви для випробування літака винищувача І-180 конструкції Н.М. Полікарпова. 15 грудня Чкалов уперше підняв літак у повітря. У літака відмовив двигун, коли льотчик йшов уже на посадку. Валерій Павлович намагався насамперед врятувати літак. Крім того, він побоювався, що літак упаде на житлові будинки. Трагедія цього разу виявилася неминучою.

Похований Валерій Павлович у Москві, урна з його прахом лежить у Кремлівській стіні.

Версія №2

Висловлювалися сумніви в істинності офіційної історії загибелі Валерія Чкалова: нібито незрозуміло, чому дослідний зразок бойового літака злітав з Центрального аеродрому на Ходинському полі, тобто з смуги цивільного аеропорту, і як він туди потрапив. Завод, який випустив дослідний зразок І-180, існує й зараз. Це завод імені Хрунічева у Філівській заплаві. Злітно-посадкова смуга закритого заводського аеродрому під охороною розташовувалася там, де зараз проходить Філевський бульвар (розташування заводських корпусів та бульвару достатньо характерні і досі не втратили слідів планування колишнього авіапромислового об'єкта). Ці сумніви — плід незнання історії авіації: 1938 року аеродром на Ходинському полі був Центральним аеродромом ім. Фрунзе. Крім польотів пасажирських літаків, він був і заводським аеродромом для трьох заводів та кількох ОКБ. У тому числі — і ОКБ Полікарпова. Нині це завод ім. П. О. Сухого. Згідно з версією, викладеною дочкою Чкалова, Валерією Валеріївною у фільмі телепроєкту «Шукачі» «Полювання на Чкалова», в загибелі льотчика винні НКВС, а також Йосип Сталін та Лаврентій Берія, які свідомо підводили Чкалова до смерті під час випробувального польоту (напр., дозвіл на виліт несправного літака, зріз жалюзі у мотора).

Пам'ять

Музей

Меморіальний музей В. П. Чкалова в м. Чкаловськ Нижегородської області.

Названі на честь Чкалова

На його честь названо астероїд 2692 Чкалов.

З 1938 по 1957 ім'я Чкаловської носила Оренбурзька область.

Населені пункти:

Місто Чкаловськ в Согдійській області Таджикистану.

Село Чкалове в Північно-Казахстанській області Казахстану,

Селище Чкаловський (Московська область),

Селище Чкаловськ (Калінінградська область),

З 1938 по 1957 рр. місто Оренбург називався Чкаловим.

Село Чкаловське (Приморський край)

вулиці, зокрема в містах України — в Луцьку, Вінниці, Ізмаїді, Малині, Миколаєві, Харкові, Херсоні, Хмельницькому, Лубнах, Чернівцях і Генічеську, с. Шкарівка, Київська обл, Білоцерківський район, с. Карпоки, Чернігівська обл, Козелецький район.

Дякую за увагу!

